

Nr 311.

Av herr Svedman m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter.

I propositionen nr 210 angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter föreslår Kungl. Maj:t att chefen för Gotlands kustartilleriförsvär, som tillika är chef för Gotlands kustartillerikår, skall placeras i lönegrad Oa 6. Även i försvarsutredningens förslag hade samma lönegradsplacering föreslagits.

Inspektören för kustartilleriet har i sitt yttrande över detta förslag anført, att placeringen av denne befattningshavare i nämnda lönegrad vore alltför låg. Denna lönegrad vore normalt avsedd för kårchef, men det syntes inspektören för kustartilleriet vara ställt utom allt tvivel, att chefens för Gotlands kustartilleriförsvärs arbetsbörda och icke minst ekonomiska ansvar vida överstege även vad som åvilade en regementschef. Med beaktande av jämväl den icke obetydliga representationskyldighet, som måste anses åvila befattningshavare i nämnda chefs ställning och å hans tjänstgöringsplats, framstode det som befogat och skäligt att han erhöle en löneställning, motsvarande en regementschef. Inspektören föreslog därför, att han skulle uppflyttas i lönegrad Ob 1. Även marinförvaltningen och chefen för marinen ha ansett att chefen för Gotlands kustartilleriförsvär och Gotlands kustartillerikår borde placeras i lönegrad Ob 1.

1942 års försvarsberedning däremot har utan motivering föreslagit, att nämnde befattningshavare skall placeras i lönegrad Oa 6. Denna uppfattning har biträts av statsrådet och chefen för försvarsdepartementet, som till motivering härför framhåller, att chefens för Gotlands kustartilleriförsvär ansvar och arbetsuppgifter icke kunna anses vara av den omfattning, att de böra föranleda beställningens placering i lönegrad Ob 1. Den omständigheten att Fårösund har en avlägsen belägenhet, säger statsrådet vidare, bör icke få medföra att denne chef belastas med utgifter för gästfrihet mot personer, som å tjänstens vägnar besöka förläggningsplatsen. Förplägnad m. m. bör, om ej annan möjlighet gives, kunna erhållas å vederbörliga mässar mot ersättning.

Det förefaller som om såväl försvarsutredningen och 1942 års försvarsberedning som chefen för försvarsdepartementet i hög grad undervärderat de arbetsuppgifter och det ekonomiska ansvar, som åvilar chefen för Got-

lands kustartilleriförsvaret, vilken också samtidigt skall utöva chefskapet över Gotlands kustartillerikår. Det torde vara ställt utom allt tvivel att arbetsbördan för denne befattningshavare, vilket också framhållits av inspektören för kustartilleriet, överstiger även den, som åvilar en regementschef. Det måste därför anses vara orättvist, att denne befattningshavare skall erhålla lägre lön än en regementschef, då hans ansvar och arbetsbörda kanske är större än den, som fordras av en dylik.

Beträffande arbetsbördan för ifrågavarande befattningshavare må framhållas, att inspektören för kustartilleriet ansett starka skäl tala för en tudelning av befattningen som chef för Gotlands kustartilleriförsvaret och befattningen som chef för Gotlands kustartillerikår. Han hade dock icke velat framställa något yrkande härom.

Chefen för Gotlands kustartilleriförsvaret tillika chef för Gotlands kustartillerikår bekläder under nu rådande förhållanden även befattningen såsom befälhavare för ett avsevärt försvarsområde, inom vilket ett större antal förband ur armén finnas grupperade. Områdets utsträckning är fullt jämförbart med Karlskrona fästnings försvarsområde. Anledning finnes att antaga att befattningen kommer att åvila chefen för Gotlands kustartilleriförsvaret även under normala förhållanden.

Gotlands kustartilleriförsvaret har fått en betydligt större omfattning än ursprungligen förutsetts. Chefen för Gotlands kustartilleriförsvaret har i endast denna befattning ett ekonomiskt ansvar som vida överstiger det ansvar som åvilar de i Ob 1 uppförda regementscheferna. Endast vid tygförvaltningen finnas omkring ett 50-tal anställda och tjänstgörande. Därast tygverkstäderna, vilket torde få anses sannolikt, torde komma att återföras till tygförvaltningen kommer antalet att stiga till omkring 100. Antalet anställda inom övriga förvaltningar är även betydande. Övriga ärenden, särskilt yttrande m. m. från högre myndigheter torde i stort sett vara desamma som vid de större kustartilleriförsvaren å fastlandet, vars chefer, utan att beklåda annan tjänst, åtnjuter lön i Ob 2.

Genom tillkomsten av Fårösunds förrådsdepå, vilken i flera hänseenden torde komma att bli beroende av kustartilleriförsvaret och dess förvaltningar, komma säkerligen ytterligare arbetsbördor att åläggas chefen för Gotlands kustartilleriförsvaret.

Gotlands kustartillerikår, har en personalkader, som torde vara i stort sett fullt jämförlig och i vissa fall större än flera av arméns regementen. Chefen för Gotlands kustartillerikår har i denna egenskap sig underställd förvaltningsorgan av samma slag, som kustartilleriregementena. Enbart kårens intendenturförvaltning sysselsätter omkring 60 personer.

Det må även framhållas, att kåren bemannar flera batterier och andra smärre förband än ett helt fältartilleriregemente gör.

Därest chefen för Gotlands kustartilleriförsvaret bibehålles i Oa 6, kommer sannolikt följden bli att vederbörlig innehavare av befattningen i regel

endast kommer att kvarstanna under kort tid. Ledig lön i Ob 1 inom kustartilleriet kommer sålunda normalt att medföra omplacering av chefen för Gotland kustartilleriförsvaret, ett förhållande, som icke kan vara förmånligt för tjänsten.

Till jämförelse må nämnas, att tudelning av chefskapet föreslagits såväl beträffande Stockholms skärgårds kustartilleriförsvaret och Vaxholms kustartilleriregemente som Blekinge kustartilleriförsvaret och Karlskrona kustartilleriregemente. Som chefer för båda de nämnda kustartilleriförsvaren placeras befattningshavare i lönegrad Ob 2.

Cheferna för respektive regementen placeras i lönegrad Ob 1. Även om arbetsbördan för cheferna i dessa kustartilleriförsvarsområden är större än i Gotlands kustartilleriförsvaret äro dock disproportionerna framträdande. Trots att cheferna för Stockholms skärgårds och Blekinge kustartilleriförsvaret befrias från chefskapet för respektive regementen placeras de två lönegrader högre än chefen för Gotlands kustartilleriförsvaret och då måste denne befattningshavare också utöva chefskapet för Gotlands kustartilleriförsvaret.

Enligt vår mening bör denna disproportion undanröjas genom att chefen för Gotlands kustartilleriförsvaret och Gotlands kustartillerikår placeras i lönegrad Ob 1.

Denna lönegradsplacering måste anses vara desto mera befogad, som det är uppenbart att en viss, icke oväsentlig, representationsskyldighet måste komma att åvila denne befattningshavare.

Med anledning av vad vi anfört få vi fördenskull hemställa,

att chefen för Gotlands kustartilleriförsvaret och Gotlands kustartillerikår måtte placeras i lönegrad Ob 1.

Stockholm den 28 april 1942.

Gust. Svedman.

Th. Gardell.

K. F. Söderdahl.
